

Frankfurt Cup 2017

Akce, která se každoročně v období velikonočních svátků těší oblibě u mnoha dorosteneckých bridžistů. Letos se uskutečnila o prodlouženém víkendu 14. – 16. dubna za účasti 13 družstev z 5 evropských zemí – České republiky, Francie, Německa, Nizozemska a Polska. ČR reprezentovaly dva týmy: Czech Republic 1 ve složení Jan Kindl – Robert Kvaček, Přemysl Vávra – Petr Volhejn pod taktovkou předsedy Českého bridžového svazu Milana Macury a Czech Republic 2, za který nastoupili Adam Pyszko – Zdeněk Tomis, Zuzana Otradovcová – Lucie Kohutová pod velením Michala Kopeckého.

Očima účastníků z týmu Czech Republic 2:

Páteční prázdninové vstávání bychom si uměli představit i lépe, ale vlak odjíždějící z Havířova v 6:30 se nás na nic neptal. Společně se Zuzkou a Michalem jsme se sešli v Pardubicích, kde jsme zaměnili dopravní prostředek a započala naše cesta na západ. Uběhla v zásadě rychle – dílem toho, že jsme většinu prospali, dílem „bezpečné“ a „pomalé“ jízdy kapitána Michala. Rovněž jsme výjimečně nebloudili. Ve Frankfurtu jsme se ubytovali a vypravili se k organizátoru Hartmutovi – ke Zdeňkovu a Adamovu rozčilení a překvapení – zahrát si tradiční přátelský individuál.

V předchozích letech, kdy se turnaje účastnilo 8 družstev, bylo v Hartmutově bytě přeplněno. Při letošní účasti bylo téměř nemožné vystřídat bez toho, abychom o někoho, popřípadě o něco, nezakopli. Při vyhlásování jsme pevně věřili, že skončíme co nejlíže medailovým pozicím, abychom dostali včas večeři. Největší radost nakonec měli Zdeněk a Lucka, kteří skončili na děleném 9. – 10. místě. Tou dobou se na nás usmívaly stále ještě plné pekáče guláše a zapékaného sýra.

V pozdních nočních hodinách jsme se přesunuli do hotelu. Naši kapitáni se možná vyspali dorůžova, ovšem Lucka se Zuzkou byly násilně probuzeny časně zrána a vyposlechly si hašteřivou německou hádku z vedlejší místnosti, která jim nedovolila užít si delšího spánku.

Vydali jsme se k hrací místnosti, k překvapení mnohých se jednalo o domov (klub) seniorů, kde jsme v rámci naší snídaně a rozcvičky a se značnou pomocí jazykových dovedností Honzy obsloužili jednu drobnou stařenku. Poté jsme již usedli k bridžovým stolům. Zpočátku jsme utužovali naše mezinárodní vztahy a vzájemnou sdílnost, vzhledem k tomu, že jsme si museli vystačit se dvěma bidding boxy u jednoho stolu. Počáteční organizační problémy se však vyřešily a my jsme si mohli užít první hrací den.

Co se týče systému turnaje, 13 družstev bylo rozděleno do dvou skupin po 6, popř. 7 týmech. Ve skupinách odehrál dělený zápas na 11, popř. 10 partií každý s každým, první dvě družstva z každé skupiny postoupila do play-off, následující dvě sehrála „play-off“ o 5. místo, zbývající účastníci odehráli round robin o 9. místo. Výsledky sobotních klání pro nás znamenaly jednu velkou neznámou, protože bridgemates nám v průběhu řádně zavařily, když přestaly fungovat. Na vyhodnocení jsme si tedy museli počkat, jelikož vše muselo být přepsáno ručně ze zápisových lístků, navíc hrozily chyby.

Pro mladé bridžisty byla přichystána již tradiční večerní zábava, kdy byli rozděleni do skupinek, v každé z nich po jednom (dvou v případě Německa) zástupci z každé země a

vypuštění do ulic Frankfurtu. Cíl – poradit si se zašifrovanými stanovišti, splnit logické a geografické úlohy, vyřešit bridžové problémy. A odměna – společné posezení v restauraci a gurmánský zážitek z bohaté večeře. Vítězem večerní hry, která byla vyhlášena společně s celkovými výsledky turnaje následujícího dne, se stalo družstvo s českým zástupcem Zdeňkem, na druhém místě skončila skupina Adama.

Ještě v průběhu sobotního večera jsme se dozvěděli konečné pořadí základní části. Czech Republic 1 se ve své silné skupině umístila na 5. příčce, Czech Republic 2 se radovala z postupu do semifinále z druhé pozice.

Neděle si však pro nás připravila mnohá překvapení. Po snídani v hrací místnosti jsme byli připraveni zasednout k semifinálovému souboji s polskými jedničkami, ovšem zjistili jsme, že naše místa jsou obsazena druhým polským týmem, který podle našich informací do semifinále postoupit neměl. S obavami jsme zjišťovali, zda nám po úpravě a reklamacích výsledků nakonec postup neunikl, k našemu potěšení však došlo k omylu pouze ve vzájemném zápase Francie a Polska, jehož náprava znamenala pro Francouze prudký pád tabulkou a posun Poláků – ovšem pouze na 2. místo, takže my jsme se usadili v čele. Naším semifinálovým protivníkem se tak stali papírově hratelnější němečtí dorostenci.

Zasedli jsme a těšili se na příjemnou atmosféru a kvalitní bridž. Bohužel u stolu páru Lucka – Zuzka se naplnila pouze první část předpokladů – bridžový výkon značně zaostával. Z toho důvodu jsme si netroufaly ani pomyslet na možné vítězství a finálové klání s Poláky. Jak se nám vykulily oči, když jsme všichni čtyři překontrolovali zápisy a napočítali v českém sloupečku o dva impy více než v německém! Zdeňk s Adamem totiž podali heroický výkon, díky kterému jsme zápasové favority přehráli. Na oslavy však nezůstávalo příliš času – o chvíli později jsme zasedli k prvnímu stolu a pustili se do další sady 20 rozdání proti Polákům. Kibicoval nám polský kouč, s dorostenci jsme si přátelsky popovídali o tom, jak nás zmáhá únava a těšíme se na ukončení. V basketbalovém utkání jsme k překvapení všech zúčastněných o 21 IMP udolali i tyto mistry a slavili tak nečekané vítězství ve Frankfurt Cupu 2017!

Při závěrečném vyhlášení jsme si hrdě vyslechli nadšený potlesk přítomných, předali jsme Hartmutovi tekuté dary našich zahrad a nechali se zvěčnit i s druhým českým týmem, který v posledních zápasech zabil a zaslouženě tak zvítězil ve skupině o 9. místo. Poté nás čekala pouze zběsilá jízda do Prahy na večerní vlak, který nás odvezl do našich domovů.

Poslední rada pro naše příští soupeře: Nepodceňujte nevyzpytatelná česká družstva, jako tomu učinili němečtí organizátoři ;-)

Lucie Kohutová